

Mai colorată ca orice minune

Ioan Grigoraș

poetei Liliana Trif

E primăvară-n iarna asta lungă,
Zăpezile lucesc a sărbătoare,
Trimit un fulg, spre seară să ajungă
Să-ți pună la fereastră o scrisoare,

Cu gânduri verzi în hainele de gală
Și cu urarea "la mulți ani" în tască,
Sărutul meu să-l lase-ntr-o petală,
La poarta casei tale o caleașcă

Cu fluturi albi și cu magnolii, plină
De rodul anilor, în poezie
Înveșmântați de pana ta divină,
Să-i înflorești și să mai scrii o mie!

An după an te-ai înălțat spre stele,
Lumina lor ți-a colorat destinul,
Azi locuiești pe boltă, printre ele,
Și mângâi cu metafora Cîșinul.

Lași lacrimi de cerneală să rodescă
În burgul vechi, pe-aleea spre cetate,
Iar umbra ta din stofă-mpărătescă
Sub pași transformă pietrele-n agate.

Eu mă înclin și-aprind o stea de mare
Să-ți fie drumul îmbrăcat în straie
Din flori de câmp că fără-asemănare
Cuprinzi în vers și zilele cu ploaie.

Și pentru toate câte faci să fie
Mai colorate ca orice minune,
Condeiul meu se-nchină numai ție,
La fel și eu, plin de afecțiune.

La mulți ani plini de poezie, Liliana!